

Ulls blaus

A la meva neboteta

Conxa Riera i Vilà

Ulls blavencs com safirs, ulls de flama d'amor
que teniu com un vel de remota claror!
Jo no sé què guardeu que és de cèlics confins;
jo no sé què dieu quan mireu, ulls divins.

Tot l'ensomni del jorn, tot el flaire del Juny,
tot l'encís dels atzurs, quan s'abracen al lluny,
l'ignoscència dels nins i la gràcia dels grans,
com sagrari sublim reteniu, ulls llunyans.

Quan obriu el matí vostres xics finestrells,
quan beveu de la llum els reflexes novells,
reviuu dels estels la dormida claror,
remembreu de la nit la passada dolçor.

I quan l'ombra de nou torna a estendre son vel,
les finestres cloeu per reviure en el cel...
Per donar tanta mel, per entrar tan endins
jo no sé què teniu, ulls llunyans, ulls divins.

RAFEL VILÀ I BARNILS